

بانوی افغان بخند

لیدا هادی

طرح تأمین مایحتاج غذایی حذف می شود شاید این حربه مسئولان سازمان های جهانی در وهله نخست اقدام چندان خوشایندی به نظر نرسد اما حضور گسترده زنان و دخترانی که به رغم مخالفت شدید خانواده ها و آزار و اذیت آن ها و بی نیاز از مواد غذایی توزیعی در مراکز آموزشی، برای فراگیری علم به مدارس افغانستان روی آورده اند گواه والایی بر افزایش سطح آگاهی و هوشیاری زنان به سمتی است که در سال های اخیر به آنها روا شده است. هم اکنون تیمی از جمعیت ۲۵ میلیونی افغانستان از زنان و دخترانی تشکیل می دهند که آمار بی سواد ۸۵ درصدی در میان آن ها نشان از اوضاع ناگوار وضعیت آموزشی و تحصیلات در افغانستان دارد. هر چند

در زمان حکومت طالبان بدم هست که هیچ کدام از مراکز پزشکی حق ندا شدند از پزشکان زن استفاده کنند

گسترده مردان افغانی به تحصیل زنان و دختران نقش داشته باشد. هنگامی که حاجی موسی کلیم آقا یکی از مراجع مذهبی قندهار، در صحبت های خود زنان تحصیلکرده را از نیازهای کنونی کشور برشمرد که می تواند تا میزان ۸۰ تا ۹۰ درصد از مسائل و مشکلات جامعه را برطرف کند، مدارس خاص قندهار پر از زنان و دخترانی شد که هر یک حتی با تشویق مردان خانواده می کوشیدند با فراگیری سواد، موقعیت و جایگاه ویژه ای برای خود فراهم کنند تا بلکه در آینده ای نزدیک دست گرفتن مسئولیتی هر چند ناچیز دوشادوش مردان توانایی های بالقوه خود را ابراز دارند. برخی از این زنان حتی از این که می توانند نام خود را بنویسند، بسیار احساس

دوران سیاه حکومت طالبان و جنگ و نیستی افغانستان به پایان رسیده و مردم کشور بدون هراس و دلهره و آزار و ناامنی حضور نیروهای متعصب طالبان، زندگی روزمره و عادی خود را در پیش گرفته اند. با این حال هنوز با گذشت ۵ سال از حکمرانی آنها، می توان در گوشه و کنار شهرهای مختلف کشور حصار شکست ناپذیر و سرسخت عقاید و تعصب های خشک سال های دور حکومت طالبان را احساس کرد که با تأثیر فکر و ذهن مردان و زنان افغانی سبب می شود هر گونه تمدن و فرهنگ را از آن ها دور سازد. در این میان، بسیاری از سازمان های جهانی در سال های اخیر با برنامه های حمایتی خود و ارسال کمک های بسیار بافراخوان تمامی مردمان کشورهای مختلف دنیا همه خود را در معلوف مسأله تأمین نیازهای ابتدایی مردم مناطق گوناگون افغانستان کرده بودند. آنچه هم اکنون افغانستان بیش از هر امر دیگری به آن نیازمند است، اندوخته دانش و فرهنگی است که در سال های تاریک حکمرانی طالبان از دست داد. در این میان، اگرچه این مردان افغانی بودند که روزگار خانه ها مجبور به تحمل وضعیت و شرایط ناگوار بودند. به نظر مردم کشورهای مختلف دنیا که اخبار و گزارش های جنگ و خونریزی در افغانستان را در سال های اخیر لحظه به لحظه دنبال می کردند، واژه زن، در کنار افغانستان فقط انزوا و تحقیر و آنداعی می کند. زن در سال های حکومت دنبال کنندگان ظلم و ستم افغانستان موجودی بود که بی هیچ هویت و شخصیت کاملی وظیفه ای جز ازرا در حصار

داشته اند. وضعیت بهداشت زنان افغانستان در سال های جنگ و حکمرانی طالبان چنان وخامتی به خود گرفته بود که هر زن بارداری سرنوشت خود را در مرگ و یا تولد نوزادانی معلول می دانست. چرا که نیروهای متعصب طالبان فعالیت پزشکان زن را در استان های مختلف افغانستان ممنوع کرده بودند و مردان افغانی هم که بنا به رسوم و اعتقادات خاص خود نمی توانستند شاهد مراجعه زنان و دخترانشان به پزشکان مرده باشند در هنگام نیاز وظیفه رسیدگی به وضع حمل زنانشان را به قایله هایی می سپردند که بدون هیچ گونه آگاهی از اصول بهداشتی و شرایط خاص روحی و روانی زنان با کمترین امکانات کار خود را انجام می دادند. افغانستان پس از سیرالئون در سالهای اخیر بیشترین میزان مرگ و میر زنان در هنگام وضع حمل را به خود اختصاص داده است. طبق گزارش سازمان جهانی یونسف، از میان هر ۶ زن افغانی در میانگین ۱۵ تا ۵۰ سال یک نفر در هنگام زایمان جان خود را از دست می دهد. این در حالی است که در کشورهای توسعه یافته ای مانند انگلستان این شمار به ازای هر ۲۸۰۰ زن یک مورد گزارش شده است. در این راستا، آنچه که هم اکنون مسئولان سازمان بهداشت جهانی بیش از هر موضوع دیگری به آن توجه ویژه ای دارند، آموزش زنان افغانی در زمینه های بهداشتی و درمانی و پرورش نیروهای متخصص است. میان جمع آن هاست تا از این طریق با توجه به حساسیت های اعتقادی و تعصب های خاصی که مردان و حتی زنان افغانی در مراجعه به پزشکان مرد دارند، شرایط و بستری مناسب برای بهبود وضعیت درمانی شان فراهم آورند. نخستین دوره آموزش بهیپاران زن افغانی با موفقیت چشمگیری همراه بود. لایحه دختر جوان ۲۲ ساله ای که در یکی از مراکز درمانی کابل مشغول به کار است، از ماه مارس سال جاری تاکنون نزدیک به ۱۵۰۰ زن باردار را با موفقیت صاحب فرزند کرده است: در زمان حکومت طالبان بدم هست که هیچ کدام از مراکز پزشکی حق نشاندند از پزشکان زن استفاده کنند. سرتاسر کابل فقط ۵ پزشک متخصص زنان داشت که آن ها هم از ترس طالبان هیچ کاری نمی کردند.

کودکان مبتلا به سرطان
 را می توان نجات داد
 اگر هزینه درمان آن ها را تامین کنیم

شماره حساب ۲۲۲۲ بانک سپه، شعبه چینر، کد ۱۳۵۱
 شماره حساب ۱۱۰ بانک کشاورزی، شعبه کودکان و نوجوانان
 تلفن: ۲۲۴۵۱۴۱۴ فکس: ۲۲۴۴۵۴۵۴